

Napadnutie paragrafu 363 hlavou štátu narazilo na vážny problém alebo o čo vlastne podaním na Ústavný súd SR prezidentke Čaputovej ide

- CZ24 News | 7. února 2023

SLOVENSKO: Paragraf 363 Trestného poriadku umožňuje generálnemu prokurátorovi, aby zrušil obvinenie vyšetrovateľa, ak bol týmto rozhodnutím porušený zákon.

Začalo to parlamentným bojovým pokrikom istého choromyselného tvora, ktorý sa cez pochybné praktiky, pod heslom očisty spoločnosti, využijúc únavu a letargiu národa dostal do politického výslnia. Zjav, ktorý od februára 2020 nepretržite kvári túto spoločnosť svojimi zakomplexovanými maniermi. Všetko pod rúškom boja proti mafii na najvyšších miestach a zavádzania novej demokracie do nášho každodenného života.

Činí tak za súhlasného potlesku sebe rovných, zmýšľajúcich v rovnakých intenciách. Za výdatnej podpory nič nevnímajúcich spriaznených médií, ktoré sa zjavne držia zásady „koho chleba ješ, toho pravdu šíř“. A za štedrej podpory sponzorov či už vnútorných, ale najmä tých zahraničných.

Politické manévry, či už ide o vzájomné šarvátky týchto novodobých demokratov, trvajúce po celú dobu ich šafárenia, ale najmä schopnosť dohodnúť sa na čomkoľvek, len aby mohli čo najdlhšie zostať pri vláde, priniesli novú formu politickej kultúry. Skôr nekultúry!

Terajší stav nás stále viac presviedča, že nateraz skončili časy slušného politického súperenia, časy, keď novo nastupujúca ponovembrová garnitúra džentlmentský hlásala : „ **síce s vami nesúhlasím, ale máte neodňateľné právo povedať svoj názor**“.

Bolo by veľmi zlé, pokiaľ by tieto časy boli nenávratne preč. Malo by to vážne dôsledky. Slušná časť spoločnosti by len ťažko strávila.

Vážnou témou v naznačenom smere je aj populistické hlásanie právnych nedoukov o nadužívaní právomoci generálnym prokurátorom vo vzťahu k § 363 trestného poriadku.

Pôvodným povolaním právnička, v súčasnosti v roli prezidentky republiky sa iniciatívne zapojila do protiťaženia. Vyslovila svojské podozrenie, že existencia paragrafu 363 trestného poriadku pôsobí ako neprimeraný zásah do nezávislosti súdnej moci.

Toto ustanovenie podľa samozvanej špecialistky má „**negovať právo občanov na preskúmanie rozhodnutia o základných právach a slobodách, má porušovať právo obetí na účinné vyšetrenie trestného činu či práva na súdnu ochranu**“.

Pre tých z nás, ktorí sa bližšie zaoberajú trestnoprávnou problematikou sa takto avizované použitie právomoci zverenej prezidentovi môže tiež javiť aj ako jej účelové nadužívanie s čisto politicky cieľeným zameraním na podporu nezákonných praktík súčasnej vládnucej mašinerie. Tej, ktorá sa neštiepi hrubo zneužívať inštitút trestného práva na likvidáciu svojich politických oponentov.

V kontexte parlamentného riadenia zbraní ktoré svojou drzosťou priamo vykričal vodca súčasnej moci sa zrazu začalo vynárať poznanie o čo vlastne podaním na Ústavný súd pani Čaputovej ide.

Možno je to priama snaha o likvidáciu zmyslu a účelu samotného ustanovenia § 363 trestného zákona. Tu sa zákonite natíska otázka, či v právnom systéme nemá byť zakotvená povinnosť štátu zabezpečiť zrušovanie takých rozhodnutí, vydaných v prípravnom konaní, ktorými došlo k porušeniu zákona. Treba zdôrazniť, že ide o ústavou garantovaný prvok týkajúci sa výlučne prvej fázy trestného konania. S touto časťou konania nemá súdna moc, na ktorej ochranu sa tu nezmyselne poukazuje, nič do činenia.

Alebo je krok prezidentky zameraný na „usvedčenie“ konkrétneho generálneho prokurátora, že účelovo a protekčne vyberá konkrétne trestné veci v ktorých následne rozhoduje v prospech istého okruhu dotknutých osôb. Pri platnosti ústavou a zákonmi garantovanými právami a povinnosťami generálneho prokurátora rozhodnúť s prihliadnutím na dôkazmi podložený skutkový stav je taký zámer pani Čaputovej a jej radcov vopred odsúdený na fiasko. Také kroky vážne podkopávajú základy právneho štátu a sú priamym útokom na spochybňovanie právomoci tohto najvyššieho štátneho orgánu.

Pritom je nesporné, že z viacerého dôvodov nemožno napádanému ustanoveniu § 363 trestného poriadku pri previazanosti celého právneho systému nič vyčítať. **Podľa znenia zákona generálny prokurátor zruší právoplatné rozhodnutie prokurátora alebo policajta, ak takým rozhodnutím alebo v konaní, ktorému predchádzalo, bol porušený zákon.**

Tu sa žiada poukázať na [Nález Ústavného súdu SR I.ÚS 148/2008](#), ktorý konštatuje: „**V rozhodovacej činnosti všetkých orgánov aplikácie práva (vrátane orgánov činných v trestnom konaní a súdov) dochádza k písomnému vyhotovovaniu ich rozhodnutí, ktoré je zverené konkrétnym fyzickým osobám v určitom právnom pomere k príslušnému orgánu. V tejto zložitej tvorivej duševnej činnosti založenej na myšlienkových procesoch a právnej subsumpcii konkrétneho skutkového deja môže dochádzať aj k rôznym omylom či pochybeniam.**“

Pritom legalitu, právomoc a povinnosť postupu v zmysle § 363 dáva generálnemu prokurátorovi priamo Ústava SR. Podľa čl. 149: „**Prokuratúra Slovenskej republiky chráni práva a zákonom chránené záujmy fyzických a právnických osôb a štátu.**“

Podľa čl. 150: „**Na čele prokuratúry je generálny prokurátor...**“

Generálny prokurátor skladá do rúk prezidenta Slovenskej republiky tento sľub: „**Sľubujem na svoju česť a svedomie vernosť Slovenskej republike. Budem dodržiavať Ústavu Slovenskej republiky, ústavné zákony, zákony a medzinárodné zmluvy vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom a presadzovať a upevňovať zákonnosť.**“.

V ďalšom, podľa tvrdenia prezidentky neexistuje voči použitiu tohto ustanovenia opravný prostriedok. To pri súčasnej zákonnej konštrukcii prípravného konania a ústavne zakotvenej existencii najvyššieho orgánu dohliadajúceho na zákonnosť v ňom je priam zavádzajúce a účelové tvrdenie.

Koniec koncov ani proti jej (pani Čaputovej) oprávneniu (v tomto smere nanajvýš pochybnému, keďže cieľom je miešať sa do politicky motivovaných zámerov) tiež niet opravného prostriedku!

Svojim podaním však pani Čaputová spôsobila vážne vrásky na čele Ústavného súdu. Tie spočívajú

v [rozhodnutí Ústavného súdu II. ÚS 126/95 z 10.10.1995](#), ktorý vyniesol tento verdikt: „**Ústavný súd Slovenskej republiky nepreskúmava zákonnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní. Rozhodnutia týchto orgánov nie sú rozhodnutiami podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky a nemožno sa proti nim brániť ústavnou sťažnosťou.**“

Keďže toto rozhodnutie, pri poukazovaní na konkrétne rozhodnutia s použitím § 363 sa v plnej miere vzťahuje aj na postup a rozhodovanie generálneho prokurátora bude veľmi poučný výsledok rozhodnutia tohto súdu o podaní pani Čaputovej, ktorým napadla dôvodnosť § 363.

Tento právny stav, vyvolaný účelovým podaním prezidentky má spôsobilosť preukázať právnu silu o záväznosti a povinnosti dodržiavať už predtým súdom prijaté vlastné rozhodnutia.

Alebo zvíťazí pri súčasnom zložení ústavného súdu na čele s predsedom Fiačanom vďačnosť a lojalita momentálnej politickej moci v štáte.

ZDROJ: eurorespekt.sk